

“Pidä pintasi” mutta vain joillekin: Yhdysvaltojen kaksinaismoralismi itsepuolustuksesta ja palestiinalaisten kamppailusta

Jos joku murtautuu kotiisi, onko sinulla oikeus puolustautua?

Yhdysvalloissa vastaus on yksiselitteinen: **kyllä**. Kymmenissä osavaltioissa “Stand Your Ground” -lait sallivat yksilöiden käyttää tappavaa voimaa suojellakseen omaisuuttaan ja henkeään – jopa julkisilla paikoilla ja vaikka vetäytyminen olisi mahdollista. Kuitenkin, kun palestiinalaiset, joiden maata on miehitetty ja koteja tuhottu yli seitsemän vuosikymmentä, yrittävät vastustaa tätä jatkuvaa väkivaltaa, heiltä ei ainoastaan evätä samaa moraalista harkintaa – heidät leimataan **terroristeiksi**. Tämä ristiriita on yksi räikeimmistä tekopyhyyksistä modernissa kansainvälisessä politiikassa.

Historiallinen konteksti: Konfliktin kolonialistiset juuret

Epäoikeudenmukaisuus ei alkanut vuonna 1967, 2000 tai 2023. 1800-luvun lopulla, eurooppalaisen nationalismin ja antisemitismin nousun myötä, syntyi **sionistinen liike**, jonka tavoitteena oli perustaa juutalainen kotimaa. Vuonna 1897 **Ensimmäinen sionistinen kongressi** julisti virallisesti aikomuksensa perustaa tämä kotimaa **Palestiinaan**, joka oli tuolloin osa Osmanien valtakuntaa. Tuolloin Palestiina oli pääasiassa arabiväestön koti, ja hepreaa käytettiin pääasiassa **liturgisena kielenä**, ei puhuttuna kielenä. Juutalaisten läsnäolo oli vähäistä, rajoittuen pieniin maatalousyhteisöihin ja hajallaan oleviin yhteisöihin.

Kaikki muuttui fasismin nousun myötä Euroopassa. 1930- ja 1940-luvuilla, kun juutalaiset pakenivat natsien vainoa, kymmenet tuhannet muuttivat **Britannian mandaatin alaiseen Palestiinaan**, mikä aiheutti dramaattisen demografisen muutoksen. Jännitteet räjähtivät. Juutalaiset puolisolitaalliset ryhmät, kuten **Irgun** ja **Lehi** (Stern-jengi), suorittivat tekoja, jotka nykyään luokiteltaisiin **terrorismiksi**: pommi-iskuja arabimarkkinoille, brittivirkamiesten murhia ja hyökkäyksiä, kuten **King David -hotellin pommitus** vuonna 1946, joka tappoi 91 ihmistä. He jopa murhasivat **lordi Moynen**, Britannian Lähi-idän ministerin Kairossa, ja pommittivat **Britannian suurlähetystöä Roomassa**.

Nämä väkivaltaiset kampanjat tekivät Britannian hallinnosta kestävämmän. Vuonna 1947 Britannia luovutti mandaatin **äskettäin perustetulle Yhdistyneille kansakunnille**, joka ehdotti jakosuunnitelmaa. Vaikka juutalaiset muodostivat **vain 30 % väestöstä** ja omistivat **vain 7 % maasta**, heille myönnettiin **56 % Palestiinasta**. Sionistiset miliisit, tyytymättöminä tähän, käynnistivät väkivaltaisen kampanjan karkottaakseen

mahdollisimman monta palestiinalaista. Tuloksena oli **Nakba** – tai ”katastrofi” – jonka aikana **yli 750 000 palestiinalaista karkotettiin ja yli 500 kylää tuhottiin** uuden Israelin valtion luomiseksi.

Kansainvälinen oikeus ja oikeus vastustaa miehitystä

Kansainvälisen oikeuden mukaan Israelin läsnäolo **Länsirannalla, Itä-Jerusalemossa** ja aiemmin **Gazassa** katsotaan **sotilaalliseksi miehitykseksi** – oikeudellinen asema, johon liittyy erityisiä velvoitteita. **Neljäs Geneven sopimus ja Haagin säännöt** kieltävät nimenomaisesti:

- **Miehitetyn maan pysyvän haltuunoton,**
- **Miehittäjän väestön siirtämisen** miehitykselle alueelle (eli siirtokunnat),
- Ja **luonnonvarojen hyväksikäytön** miehittäjän hyväksi.

Kansainvälinen tuomioistuin (ICJ) vahvisti tämän vuonna 2004 toteamalla, että Israelin muuri ja siirtokunnat ovat laittomia ja että Israel rikkoo kansainvälisiä velvoitteitaan. **Miehittäjän** on velvollisuus suojella **siviiliväestöä**, ei alistaa sitä sotilaslakiin, kotien purkamiseen, ulkonaliikkumiskieltoihin ja apartheid-tyylisiin liikkumisrajoituksiin.

Lisäksi kansainvälinen oikeus tunnustaa kansojen oikeuden **kolonialistisen vallan ja vieraan miehityksen alaisina vastustaa**, mukaan lukien aseellinen taistelu.

Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen päätöslauselmat 3246 (1974) ja 37/43 (1982) vahvistavat:

„Kansojen taistelun laillisuuden itsenäisyyden, alueellisen yhtenäisyyden ja vapautumisen puolesta kolonialistisesta ja vieraasta vallasta kaikin käytettävissä olevin keinoin, mukaan lukien aseellinen taistelu.”

Tämä ei ole vapaa valtakirja väkivallalle – vastarinnan on edelleen noudatettava kansainvälistä humanitaarista oikeutta – mutta se vahvistaa, että **oikeus vastustaa miehitystä on laillinen**. Silti palestiinalaiset, jotka käyttävät tätä oikeutta, leimataan lähes aina **terroristeiksi**, kun taas miehittäjävaltio saa sotilaallista apua ja diplomaattista tukea.

Jatkuva Nakba: Etninen puhdistus muilla keinoin

Vaikka Nakba muistetaan usein yksittäisenä tapahtumana vuonna 1948, se on todellisuudessa **jatkuva prosessi**. Nykyään yli **7 miljoonaa palestiinalaista** on edelleen **pakolaisia tai sisäisesti siirtymään joutuneita**, ja heiltä evätään heidän kansainvälisesti tunnustettu **paluuoikeus**, joka vahvistettiin **YKn päätöslauselmassa 194**. Israel jatkaa tämän oikeuden kieltämistä, vaikka se myöntää automaattisen kansalaisuuden juutalaisille mistä päin maailmaa tahansa **paluulakinsa** nojalla – riippumatta siitä, ovatko he tai heidän esi-isänsä koskaan asuneet Palestiinassa.

Miehitetyssä Länsirannassa siirtymään pakottamisen prosessi on aktiivinen ja voimistuva. Aseistautuneet israelilaiset siirtokuntalaiset suorittavat rutiininomaisesti **pogromityylisiä hyökkäyksiä** palestiinalaiskyliin, tuhoavat satoja, tukkivat teitä, polttavat

koteja ja hyökkäävät perheiden kimppuun – usein Israelin armeijan suojeluksessa tai välinpitämättömyydessä. Nämä hyökkäykset eivät ole yksittäisiä tai omin päin tehtyjä tekoja; ne ovat osa laajempaa valtion tukemaa strategiaa **asteittaisesta etnisestä puhdistuksesta**, jonka tavoitteena on hävittää palestiinalaisten läsnäolo maasta.

Vuonna **2024 Kansainvälinen tuomioistuin** antoi historiallisen lausunnon, jossa todettiin, että:

- Kaikki **Israelin siirtokunnat Länsirannalla ovat laittomia**,
- Israelin on **evakuoitava ja purettava** ne,
- Ja sen on **korvattava palestiinalaisille** tuhotusta omaisuudesta ja varastetusta maasta.

Israel on **jättänyt tämän päätöksen huomiotta** ja sen sijaan kiihdyttänyt siirtokuntien rakentamista. Yhdysvallat – huolimatta väitetystä sitoutumisestaan kansainväliseen oikeuteen – on jatkanut **ehdotonta sotilaallista ja poliittista tukea** suojellen Israelia merkittävilta seurauksilta.

Yhdysvaltojen kaksinaismoralismi itsepuolustuksesta

Missään tämä tekopyhyys ei ole ilmeisempää kuin verrattaessa Yhdysvaltojen sisäistä politiikkaa sen ulkopoliittikkaan.

Koko Yhdysvalloissa **Stand Your Ground -lait** sallivat kansalaisten käyttää tappavaa voimaa puolustaakseen itseään tai omaisuuttaan. Monissa osavaltioissa ei ole **velvollisuutta vetäytyä**, ja tuomioistuimet suosivat usein itsepuolustuksen narratiivia, jopa kyseenalaisissa tapauksissa. Amerikkalainen kulttuuri juhlii tätä periaatetta vapauden perustana – oikeutta puolustaa kotia, perhettä ja maata kutsumattomia tunkeilijoita vastaan.

Mutta kun palestiinalaiset yrittävät tehdä juuri samaa – kun he **pitävät pintansa** aseistautuneita siirtokuntalaisia, miehitysjoukkoja, kotien purkamista ja maan ryöstöä vastaan – heitä ei puolusteta. Heidät **demonisoidaan**. Heidä kutsutaan terroristeiksi, heitä vastaan hyökätään drooneilla, heitä vastaan asetetaan sanktioita, heidät vangitaan ilman oikeudenkäyntiä ja heidät tapetaan.

Mitä tämä kertoo amerikkalaisista arvoista, kun:

- Texasilainen asunnonomistaja ylistetään aseettoman tunkeilijan tappamisesta,
- Mutta palestiinalainen maanviljelijä, joka yrittää suojella oliivilehtoaan siirtokuntalaisilta, leimataan militantiksi ja pidätetään?

Tämä ei ole logiikan epäonnistuminen; se on **poliittisen tarkoituksenmukaisuuden** tulos. Yhdysvallat ei puolusta itsepuolustuksen oikeutta yleisesti – se puolustaa tätä oikeutta **kun se on linjassa sen strategisten intressien kanssa** ja **kieltää sen, kun se uhkaa niitä**.

Tämä valikoiva moraali sallii Israelin jatkaa vuosikymmenten mittaista riistokampanjaa esittäytyen samalla uhrina – ja jättää palestiinalaiset valtiottomiksi, äänettömiksi ja kriminalisoiduiksi vastarinnastaan.

Johtopäätös: Peili amerikkalaisille arvoille

Yhdysvallat ei voi jatkaa oikeudenmukaisuuden, lain ja itsepuolustuksen vaatimista samalla, kun se **rahoittaa, aseistaa ja puolustaa apartheid-hallintoa**, joka avoimesti uhmaa kansainvälistä oikeutta ja tukahduttaa väkivaltaisesti alkuperäiskansaa.

Jos **itsepuolustus** on oikeus, sen on oltava oikeus kaikille ihmisille – **ei vain siirtokuntalaisille Floridassa, vaan paimenille Hebronissa**; ei vain esikaupunkien asunnonomistajille, vaan pakolaisille, jotka elävät piirityksessä Gazassa.

Kunnes Yhdysvaltojen ulkopolitiikka on linjassa niiden periaatteiden kanssa, joita se väittää kannattavansa kotimaassa, se jää osalliseksi juuri siihen epäoikeudenmukaisuuteen, jota se väittää inhoavansa.

Nakba jatkuu. Ja niin jatkuu myös kamppailu pitää pintansa.